

[Madsen-Mygdal.]

gelse paa 3, højst 4 Maaneder for mere rimelig end den af Handelsministeren foreslaaede Forlængelse paa 9 Maaneder.

Jeg skal derefter vende mig til det andet Restriktionsomraade, Lovforslaget omfatter, nemlig Restriktionerne vedrørende Omsætning og Forsendelse af Valuta, Værdipapirer, Checks etc. Om disse Restriktioner, der jo egentlig er givet i Henhold til Lov af 18. November forrige Aar, kan jeg straks paa mit Partis Vegne udtale, at for saa vidt de tjener til at opretholde og støtte den danske Kronekurs, kan vi give Tilslutning til deres Forlængelse, dog at vi ogsaa her maa hævde, at Forholdene aldeles ikke opfordrer til en saa langvarig Forlængelse som den, der er foreslaaet af Handelsministeren. Men jeg maa med Hensyn til disse Restriktioner i een Henseende tage et bestemt Forbehold. Jeg siger her til Bestemmelsen om, at al Handel med fremmed Valuta indenfor Landets Grænser er forbudt, og at den fremmede Valuta skal afleveres til Nationalbanken til den Kurs, som Banken — og det vil i Virkeligheden igen sige Handelsministeren — bestemmer. Se, denne Bestemmelse, der ikke findes i noget andet Land med Papirvaluta, er ikke blot ejendommelig derved, at Rigsdagen derigennem i Virkeligheden overlader til Handelsministerens Afgørelse, hvor meget de eksporterende Erhverv, der forsyner hele Landet med Valuta, skal have for den hjembragte Valuta, men den er ogsaa ejendommelig derved, at vi her i Landet i Mod-sætning til andre Lande slet ingen Notering eller Maalestok har for, hvad vor Valuta, den danske Krone, virkelig er værd, og denne Tilstand rummer en overordentlig stor Fare for, at der i Ly af dette kunstige Kursdiktat foregaar en Devaluering af vor Krone, som vi først bliver stillet Ansigt til Ansigt med den Dag, da vi skal stabilisere og vende tilbage til normale Forhold. Jeg tør gaa ud fra, at man fra alle Sider her i Salen vil være enig med mig i, at som Forholdene stiller sig for vort Lands Vedkommende, bør Formaalet med vor Kronepolitik være, at vi i alt væsentligt følger Sterlingens Kurs. Det glæder mig at kunne konstatere, at nu ogsaa Regeringen har sluttet sig til dette Standpunkt, thi det var jo som bekendt ikke det, Regeringen fra Begyndelsen af indtog. Men hvis vi virkelig for Alvor vil bestræbe os for at følge Sterlingværdien; saa kan disse Bestræbelser ikke indskrænkes til, at man hver Dag paa en Tavle paa Børsen skriver Tallet 18,16. Saa let og simpelt er det ikke. Det afgø-

rende er, om vi fører en økonomisk Politik, en Handels- og Bankpolitik, der virkelig underbygger Kronens Paritet med Sterlingen. Saa længe 18 Kr. 16 Ø. har samme Købekraft her i Landet, som et Pund Sterling har i England, er Kronen faktisk i Paritet med Sterlingen; men hvis dette Forhold ændres i Kronens Disfavør — og der er desværre adskillige Forhold, og ikke mindst den skæbnesvangre økonomiske Politik, som Regeringen saa haardnakket fastholder, der peger i Retning af, at det vil ske —, saa udhuler vi Kroneværdien, saa sker der det, som vi først og fremmest skulde søge at undgaa: at Kronens Værdi forringes. Det er jo ikke nok at følge Sterlingen paa den Maade, at vi blot kræver Tvangsaflevering af Sterling til 18,16 Kr.; der kommer den Dag, da det virkelige Forhold maa aabent frem, om ikke før, saa naar Sterlingværdien stabiliseres, og da gælder det om, hvorvidt vi er i Stand til at følge Sterlingen ogsaa paa dette sidste og afgørende Skridt, eller om vi er ude af Stand til at gøre det, fordi vi har bildt os selv ind, at vi fulgte Sterlingen uden i Virkeligheden at gøre det.

Jeg udtalte ved Behandlingen af den nugældende Lov af 30. Januar dette Aar mit Partis store Betænkeligheder ved denne farlige Tilstand og henlede Opmærksomheden paa Nødvendigheden af, at vi snarest muligt her i Landet, som i andre Lande, taar en virkelig Notering, fremgaaet af Forholdet mellem Tilbud og Efterspørgsel, saaledes at vi til enhver Tid ved, hvor vi valutamæssigt er henne, og kan træffe vore Forholdsregler i Overensstemmelse dermed, og da vi kort Tid derefter i Rigsdagens Valutaudvalg drøftede en Henvendelse til Nationalbanken om en Udvidelse af Kreditgivningingen, fremhævede jeg paa ny, hvor overordentlig vanskeligt det er at tage Stilling til en saadan Henvendelse, saa længe vi savner ethvert Udtryk for Kronens virkelige Værdi. Denne Forhandling i Valutaudvalget resulterede i, at der blev sendt en Forespørgsel til Nationalbanken om Valutarestriktioner og Kursansættelser i andre Lande, navnlig i de Lande, vi ønsker at slaa Følge med, nemlig England, Sverige og Norge, og vi har for kort Tid siden modtaget Nationalbankens Besvarelse af denne Forespørgsel. Da det nu forekommer mig, at det har en betydelig Interesse for Tinget, der nu skal behandle dette Lovforslag, at være kendt med, hvorledes man bærer sig ad i de Lande, vi ønsker at følge, de saakaldte Sterlinglande, skal jeg ganske kort nævne, hvorledes Forholdet er i disse Lande.